Úřední věstník
Evropské unie

CS
Řada C

C/2026/3792

13.7.2026

OZNÁMENÍ KOMISE

o účincích rozhodnutí Komise (EU) 2026/1701 na nařízení (EU) 2017/1939, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, jež přestává být aktem v rámci posílené spolupráce a stává se součástí *acquis*

(C/2026/3792)

Dne 10. července 2026 přijala Komise rozhodnutí (EU) 2026/1701, kterým se potvrzuje účast Maďarska na posílené spolupráci za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (EPPO).

Nařízení (EU) 2017/1939, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení úřadu EPPO, bylo přijato Radou dne 12. října 2017 a v platnost vstoupilo dne 20. listopadu 2017.

Povolení k zavedení posílené spolupráce bylo považováno za udělené v souladu s čl. 86 odst. 1 třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU.

V souladu s čl. 328 odst. 1 Smlouvy o fungování EU je posílená spolupráce otevřena všem členským státům Evropské unie.

Belgie, Bulharsko, Česká republika, Estonsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Německo, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko a Španělsko se posílené spolupráce za účelem zřízení úřadu EPPO účastní od vstupu nařízení (EU) 2017/1939 v platnost v říjnu 2017.

Nizozemsko ([1]) a Malta ([2]) se k posílené spolupráci za účelem zřízení úřadu EPPO připojily v roce 2018 a Polsko ([3]) a Švédsko ([4]) v roce 2024.

Dne 29. května 2026 Komisi svůj záměr účastnit se posílené spolupráce za účelem zřízení úřadu EPPO oznámilo Maďarsko.

Se vstupem rozhodnutí Komise (EU) 2026/1701, kterým se potvrzuje účast Maďarska na posílené spolupráci za účelem zřízení úřadu EPPO, v platnost jsou ke dni 2 srpna 2026 jedinými členskými státy, které se posílené spolupráce zavedené nařízením (EU) 2017/1939 neúčastní, Dánsko a Irsko, které se na základě protokolů č. 21 a č. 22 připojených ke Smlouvám neúčastní opatření přijatých podle části třetí hlavy V Smlouvy o fungování EU.

V důsledku toho nařízení (EU) 2017/1939 a všechny příslušné prováděcí akty přestávají být akty v rámci posílené spolupráce. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se na zmíněné akty již nevztahuje čl. 20 odst. 4 druhá věta Smlouvy o EU. Nařízení (EU) 2017/1939 a všechny příslušné prováděcí akty jsou tudíž automaticky součástí *acquis*, které musí být přijato státy kandidujícími na přistoupení k Unii.

([1]) Rozhodnutí Komise (EU) 2018/1094 ze dne 1. srpna 2018, kterým se potvrzuje účast Nizozemska na posílené spolupráci za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 196, 2.8.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2018/1094/oj).

([2]) Rozhodnutí Komise (EU) 2018/1103 ze dne 7. srpna 2018, kterým se potvrzuje účast Malty na posílené spolupráci za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 201, 8.8.2018, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2018/1103/oj).

([3]) Rozhodnutí Komise (EU) 2024/807 ze dne 29. února 2024, kterým se potvrzuje účast Polska na posílené spolupráci za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L, 2024/807, 29.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/807/oj).

([4]) Rozhodnutí Komise (EU) 2024/1952 ze dne 16. července 2024, kterým se potvrzuje účast Švédska na posílené spolupráci za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L, 2024/1952, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1952/oj).

V souladu s protokoly č. 21 a č. 22 připojenými ke Smlouvám nejsou nařízení (EU) 2017/1939 a všechny příslušné prováděcí akty pro Dánsko a Irsko závazné ani použitelné, aniž je dotčena možnost Irska oznámit podle článku 4 protokolu č. 21 opačný záměr.